

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna w Warszawie
na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Ewa Strużyna

po rozpoznaniu sprawy **K. K.**

skazanego za popełnienie przestępstwa określonego w art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 grudnia 2011 r.

o odmowie przywrócenia terminu zawitego do złożenia - w trybie określonym w art. 524 § 1 k.p.k. - wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 października 2011 r.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie i przywrócić skazanemu K. K. termin do złożenia – w trybie określonym w art. 524 § 1 k.p.k. – wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 października 2011 r.

U Z A S A D N I E N I E

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. W świetle analizy okoliczności sprawy uprawdopodobniony jest zarzut, że skazany, z przyczyn od niego niezależnych nie złożył wniosku, określonego w art. 524 § 1 k.p.k., w

przewidzianym dla tej czynności terminie zawitym. Nie można bowiem wykluczyć, że skazany zainteresował się wynikiem postępowania odwoławczego już w dniu rozprawy, o której terminie został prawidłowo zawiadomiony, lub wkrótce po niej.

Wobec niestawiennictwa na rozprawę odwoławczą, o treści wydanego przez Sąd Okręgowy wyroku skazany mógł dowiedzieć się przez kontakt z sekretariatem Sądu lub ze swoim obrońcą. Oskarżony korzystał bowiem z pomocy prawnej, świadczonej przez obrońcę z wyboru.

W realiach przedmiotowej sprawy nie można wykluczyć, że oskarżony skontaktował się z obrońcą wkrótce po rozprawie, podobnie jak nie sposób zakwestionować relację oskarżonego dotyczącą treści rozmowy z obrońcą na temat wyroku wydanego w postępowaniu odwoławczym. Relację tę mogłoby skutecznie podważyć jedynie oświadczenie obrońcy, że poinformował skazanego o możliwości zaskarżenia wyroku kasacją (co nie oznacza wystąpienia w sprawie podstaw kasacyjnych) i uzyskał od niego zapewnienie o rezygnacji z możliwości zaskarżenia wyroku wymienionym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Natomiast w sytuacji, gdy sam obrońca nie złożył wniosku przewidzianego w art. 524 § 1 k.p.k., nie tylko w dniu ogłoszenia tego orzeczenia ale także w kolejnych dniach terminu przewidzianego w art. 524 § 1 zdanie 2 k.p.k., w celu zabezpieczenia w ten sposób interesów swojego mocodawcy w postępowaniu karnym, przez stworzenie mu możliwości podjęcia przemyślanej decyzji procesowej i w konsekwencji dokonania czynności zmierzających do ewentualnego zakwestionowania prawomocnego orzeczenia wydanego po rozpoznaniu apelacji, zdyskwalifikowanie zarzutu podniesionego w zażaleniu byłoby oczywiście niesłuszne. Trudno bowiem nie zauważyć, że niejednokrotnie dopiero analiza uzasadnienia orzeczenia wydanego w postępowaniu odwoławczym pozwala rozstrzygnąć, czy w sprawie występują podstawy kasacyjne czy też nie.

W opisanych warunkach, skoro nie został skutecznie zakwestionowany fakt, że niedotrzymanie terminu do złożenia wniosku, w trybie przewidzianym w art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k., nastąpiło z przyczyn zależnych wyłącznie od skazanego, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.